

Skattemyndighet har underlåtit att kommunicera uppgifter vilka senare lagts till grund för beslut i ett folkbokföringsärende

---

AA klagade hos JO på dåvarande Skattemyndigheten i Östergötlands län (numera Skattemyndigheten i Linköping), skattekontoret i Mjölby, för dess handläggning av ett folkbokföringsärende. Till stöd för anmälan anförde han bl.a. att skattemyndigheten i sitt beslut i ärendet hade hänvisat till kommunen, posten och andra som skulle ha lämnat uppgifter. Han har inte fått veta vilka personer skattemyndigheten har pratat med och har därför inte heller kunnat bemöta dessa uppgifter. – AA uttryckte missnöje även med andra delar av skattemyndighetens handläggning, vilka dock inte upptas här.

Ärendet remitterades till skattemyndigheten som anmodades att yttra sig över vad som framförts i anmälan. I remissvaret hänvisade skattemyndigheten, länskattechefen BB, till ett yttrande av CC, chefen för skattekontoret i Mjölby. I yttrandet anförde CC – såvitt avser frågan om kommunikering – följande.

AA framhåller att kontoret i beslutet inte angivit namnet på de personer som varit kontaktade i kontrollen. I beslutet har angivits vilka myndigheter och organisationer som kontaktats vilket är det normala förfarandet i dessa situationer. Om osäkerhet finns kan den person som en utredning avser kontakta kontoret för att få de enskilda personernas namn.

Skattemyndigheten uppgav för sin del att den delade CC:s uppfattning att några felaktigheter inte begåtts.

AA kommenterade skattemyndighetens remissvar.

JO Pennlöv fattade beslut i ärendet den 26 november 1999. Efter att i beslutet inledningsvis ha behandlat vissa av de begränsningar som gäller för JO:s tillsyn anförde han följande såvitt avser frågan om skattemyndigheten borde ha kommunicerat de uppgifter som inhämtats.

Enligt 34 § första stycket folkbokföringslagen (1991:481) beslutar skattemyndigheten i ärenden enligt lagen efter anmälan eller ansökan eller annars när det finns skäl till det. I förarbetena till bestämmelsen sägs följande (prop. 1990/91:153 s. 139).

Av paragrafens första stycke följer att skattemyndigheten självmant kan ta upp en persons folkbokföring till prövning. Ofta torde detta ske sedan någon annan myndighet upplyst skattemyndigheten exempelvis om att en person använder en annan adress än den som förekommer inom folkbokföringen. Självfallet skall sedan prövningen ske med iakttagande av förvaltningslagens bestämmelser om bl.a. parters rätt att få del av uppgifter.

En av de bestämmelser i förvaltningslagen (1986:223) som reglerar parts rätt att få del av uppgifter är 17 §. I paragrafens första respektive andra stycke föreskrivs följande, såvitt nu är av intresse:

Ett ärende får inte avgöras utan att den som är sökande, klagande eller annan part har underrättats om en uppgift som har tillförts ärendet genom någon annan än honom själv och han har fått tillfälle att yttra sig över den, om ärendet avser myndighetsutövning mot någon enskild. Myndigheten får dock avgöra ärendet utan att så har skett om avgörandet inte går part emot, om uppgiften saknar betydelse eller om åtgärderna av någon annan anledning är uppenbart obehövliga, — — —

Av en i skattemyndighetens akt föreliggande tjänsteanteckning framgår att skattemyndigheten som ett led i utredningen av ärendet varit i kontakt med bl.a. posten, kommunen, arbetsförmedlingen och ägaren till den fastighet till vilken AA anmält flyttning. Av handlingarna framgår vidare att skattemyndigheten genom en kommuniseringskrivelse den 21 september 1998 underrättat AA om att myndigheten övervägde att folkbokföra honom på annan adress än den han anmält flyttning till. I kommuniseringskrivelsen har flera av de uppgifter som inhämtats i ärendet utelämnats. Uppgifterna i fråga är av den karaktären att de typiskt sett måste anses ha betydelse vid en bedömning av ärendet. Av skattemyndighetens beslut den 2 oktober 1998 framgår också att myndigheten lagt även vissa uppgifter som inte kommunicerats med AA till grund för sitt avgörande. Enligt min uppfattning kan skattemyndigheten därmed inte anses ha fullgjort den kommuniseringskyldighet som uppställs i 17 § förvaltningslagen. Myndigheten kan inte undgå kritik för den bristfälliga handläggningen av ärendet i detta avseende.